

MBP FEST

17. Konferencja
**MECHANICZNE I BIOLOGICZNE
PRZETWARZANIE ODPADÓW.
ODZYSK SUROWCÓW I ENERGII.
EFEKTYWNOŚĆ ZAKŁADÓW**
7-9 maja 2025 r.

Białowieża

Hryniewicze

Siemiatycze

Bariery administracyjne podczas modernizacji zakładów komunalnych

dr Jędrzej Bujny, Bujny – Prawo dla Ekosystemu

BUJNY

Informacja o wynikach kontroli

BARIERY W PROCESIE PRZYGOTOWANIA I REALIZACJI INWESTYCJI DROGOWYCH

NIK rozpoznał bariery - wewnętrzne i zewnętrzne - w procesie przygotowania i realizacji inwestycji drogowych, które mają negatywny wpływ na terminową i oszczędną realizację inwestycji.

Bariery zewnętrzne

- brak stabilnych i przejrzystych przepisów prawnych
- ustanawianie obszarów chronionych
- długotrwałe postępowania administracyjne
- brak ciągłości koncepcji kolejnych PBDK

Bariery wewnętrzne

- brak właściwego przygotowania pod względem instytucjonalnym i kadrowym
- niedoskonałości wewnętrznego obiegu informacji i dokumentów
- braki kadrowe
- brak systemu gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących przebiegu realizacji inwestycji

Bariery realizacji projektów inwestycyjnych w polskich gminach

Bariery niezależne od gminy	Bariery zależne od gminy
<ul style="list-style-type: none">– Bariery związane z systemem zachęt inwestycyjnych (np. Specjalne Strefy Ekonomiczne)– Bariery prawne– Bariery infrastrukturalne– Sądownictwo– Finansowanie– Otoczenie	<ul style="list-style-type: none">– Zbyt długi czas oczekiwania na decyzję w sprawie warunków zabudowy– Zbyt długi czas oczekiwania na decyzję w sprawie pozwolenia na budowę (dotyczy miast na prawach powiatu)– Planowanie przestrzenne– Bariery w zakresie infrastruktury komunalnej– Marketing terytorialny

B. Marona, Bariery realizacji inwestycji zależne od gminy a atrakcyjność inwestycyjna polskich miast

Dyrektywa *ante portas*

2024/3019

PL
Seria L
12.12.2024

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/3019

z dnia 27 listopada 2024 r.

dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽²⁾,

stwierdząc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 91/271/EWG⁽⁴⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽⁵⁾. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

Artykuł 33

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2–11 i 14–26 oraz załączników I, III, V i VI do dnia 31 lipca 2027 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytują się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 34

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 12 i 13 oraz załączniki II i IV stosuje się od dnia 1 sierpnia 2027 r.

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2555

z dnia 14 grudnia 2022 r.

w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii,
zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE)

2016/1148 (dyrektywa NIS 2)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Rządowego Centrum Legislacji
Biuletyn informacji publicznej

Rządowy Proces Legislacyjny

poniedziałek, 31 marca 2025, data aktualizacji serwisu: 31.03.2025 o godzinie 17:28

Status prawny	Struktura organizacyjna	Legislacja	Petycje	Zamówienia publiczne	Praca i praktyki	Ogłoszenia	Wykonywanie orzeczeń TK	Aplikacja legislacyjna
Projekty założeń projektów ustaw	Projekty ustaw	Projekty rozporządzeń	OSR ex post					

Tu jesteś: [Strona RPL](#) [Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie...](#) [Komitet do Spraw Europejskich](#)

Projekt ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw

✉ Wyślij komentarz do projektu

(rejestruj zmianę)

Wnioskodawca:	Minister Cyfryzacji
Data utworzenia:	24-04-2024
Działy:	informatyzacja,
Hasła:	INFORMATYZACJA,
Status projektu:	otwarty
Wykaz prac legislacyjnych:	Rady Ministrów
Numer z wykazu:	UC32
Projekt realizuje przepisy prawa Unii Europejskiej:	Numer i tytuł aktu prawnego Unii Europejskiej: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80).

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 kwietnia 2024 r. – Komisja Europejska/ Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-147/23)¹

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Ochrona osób zgłaszających naruszenia prawa Unii – Dyrektywa (UE) 2019/1937 – Brak transpozycji i poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji – Artykuł 260 ust. 3 TFUE – Żądanie zasądzenia zapłaty w formie ryczałtu i dziennej kary pieniężnej – Kryteria ustalania wysokości kary – Automatyczne zastosowanie współczynnika wagi uchybienia – Ustalenie zdolności płatniczej państwa członkowskiego – Kryterium demograficzne

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

Poprzez nieprzyjęcie w dniu upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii Komisji Europejskiej z dnia 15 lipca 2022 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii, a tym samym poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 26 ust. 1 i 3 tej dyrektywy.

Poprzez nieprzyjęcie, według stanu na dzień badania przez Trybunał okoliczności faktycznych, środków niezbędnych do dokonania transpozycji do prawa krajowego przepisów dyrektywy 2019/1937, a tym samym poprzez niepoinformowanie Komisji Europejskiej o takich środkach, Rzeczpospolita Polska trwała w swoim uchybieniu.

Rzeczpospolita Polska zapłaci na rzecz Komisji Europejskiej:

ryczałt w wysokości 7 000 000 EUR;

na wypadek, gdyby uchybienie stwierdzone w pkt 1 sentencji utrzymywało się w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, dzienną karę pieniężną w wysokości 40 000 EUR, licząc od tego dnia do chwili, gdy to państwo członkowskie położy kres temu uchybieniu.

Rzeczpospolita Polska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2184

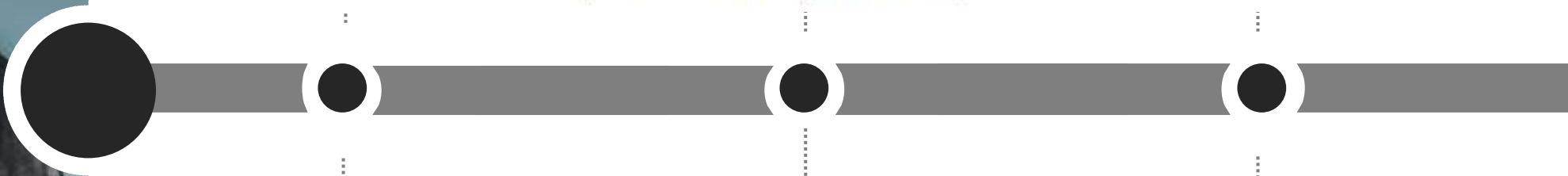
z dnia 16 grudnia 2020 r.

w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U.UE L z dnia 23 grudnia 2020 r.)

DYREKTYWA RADY 98/83/WE

z dnia 3 listopada 1998 r.

w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

Kluczowe daty

Artykuł 24 Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1-18, art. 23 oraz załączników I-V **do dnia 12 stycznia 2023 r.** Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą traktuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

[Kancelaria Prezesa Rady Ministrów](#) > [O Radzie Ministrów](#) > [Wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów](#)
> Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz ustawy o

[← Powrót](#)

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz ustawy – Prawo wodne

Numer projektu:

UD48

Rodzaj dokumentu:

Projekty ustaw

Typ dokumentu:

D – pozostałe projekty

Cele projektu oraz informacja o przyczynach i potrzebie rozwiązań planowanych w projekcie:

Strona samorządowa oczekuje pilnej interwencji legislacyjnej w obszarze uregulowań prawnych dotyczących procesu zatwierdzania taryf za wodę i ścieki. Krytyka strony samorządowej jest skierowana wobec

Taryfy w
gminach
?

Sowińska: projekt ustawy o ROP trafi do wykazu prac rządu w I kwartale br.

Wybrana koncepcja zakłada, że operatorem systemu ROP będzie NFOŚiGW, który będzie nadzorował cały system oraz będzie odpowiadał za osiągnięcie poziomów recyklingu. Jednym z zadań operatora będzie pobór od producentów opłaty modulowanej, której wysokość będzie uzależniona od rodzaju opakowania – im mniej ekologiczne tym wyższa opłata.

Do zadań operatora będzie też należeć rozdział środków pochodzących z opłaty pomiędzy trzy grupy uczestników systemu tj. gminy, instalacje odzysku i recyklerów. Wysokość zwrotu będzie uzależniona od osiąganey przez te podmioty efektywności.

Uwaga:

13 października 2023 r. weszła w życie ustawa
z dnia 13 lipca 2023 r.

*o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami
opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz.
1852; publikacja: 12.09.2023r.)*

~~1 stycznia 2025 r. ???~~

BUJNY

Hennig-Kloska: myślimy o przesunięciu terminu wejścia w życie systemu kaucyjnego o pół roku

[Strona główna](#) / [Aktualności](#) / Hennig-Kloska: myślimy o...

 ML 16.10.2024, o godz. 11:43 czas czytania: około 6 minut 0

System kaucyjny nie jest gotowy do wejścia w życie; myślimy o przesunięciu terminu jego wprowadzenia o pół roku - poinformowała w środę minister klimatu i środowiska Paulina Hennig-Kloska.

BUJNY

System kaucyjny oficjalnie przesunięty na 1 października 2025 r., przepisy już obowiązują

Renata Krupa-Dąbrowska

RYNEK I KONSUMENT ŚRODOWISKO ODPADY AKTUALNOŚCI

Data dodania: 02.01.2025

System kaucyjny nie ruszy 1 stycznia 2005 r., tylko dziewięć miesięcy później, czyli 1 października br. W Nowy Rok weszły w życie przepisy, które przesuwają system kaucyjny w czasie, co nie zadawała przedsiębiorców. Chcieliby odroczenia daty wejścia w życie aż do 1 stycznia 2026 roku.

Źródło: iStock

BUJNY

- 15ba) ⁽⁴⁾ uruchomieniu systemu kaucyjnego - rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1, jednak nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r.

Wejście w życie: 1 stycznia 2025 r., 1 stycznia 2026 r.
zobacz: [art. 11](#)

Wygasa z końcem dnia: 31 grudnia 2025 r.
zobacz: [art. 9](#)

obowiązuje

USTAWA

z dnia 21 listopada 2024 r.

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw ⁽¹⁾), ⁽²⁾), ⁽³⁾)

BUJNY

System kaucyjny pół roku później. Strona samorządowa: to niczego nie rozwiązuje

Marcin Przybylski

🕒 16.10.2024 Aktualizacja: 17.10.2024, 11:28

Art. 14. [Utrata statusu odpadów]

1. Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu odzyskowi spełniają:

+ 1) łącznie następujące warunki:

- + a) przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów,
- + b) istnieje rynek takich przedmiotów lub substancji lub popyt na nie,
- + c) przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach, w szczególności dotyczących chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub danej substancji, i w normach mających zastosowanie do danego produktu,
- + d) zastosowanie przedmiotu lub substancji nie prowadzi do negatywnych skutków dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska;

+ 2) szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, które są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a, a jeżeli nie zostały określone w tych przepisach - w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.

Wejście w życie:

20 listopada 2023 r.

Numer CELEX:

32023L2413

Jednorazowy

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/2413

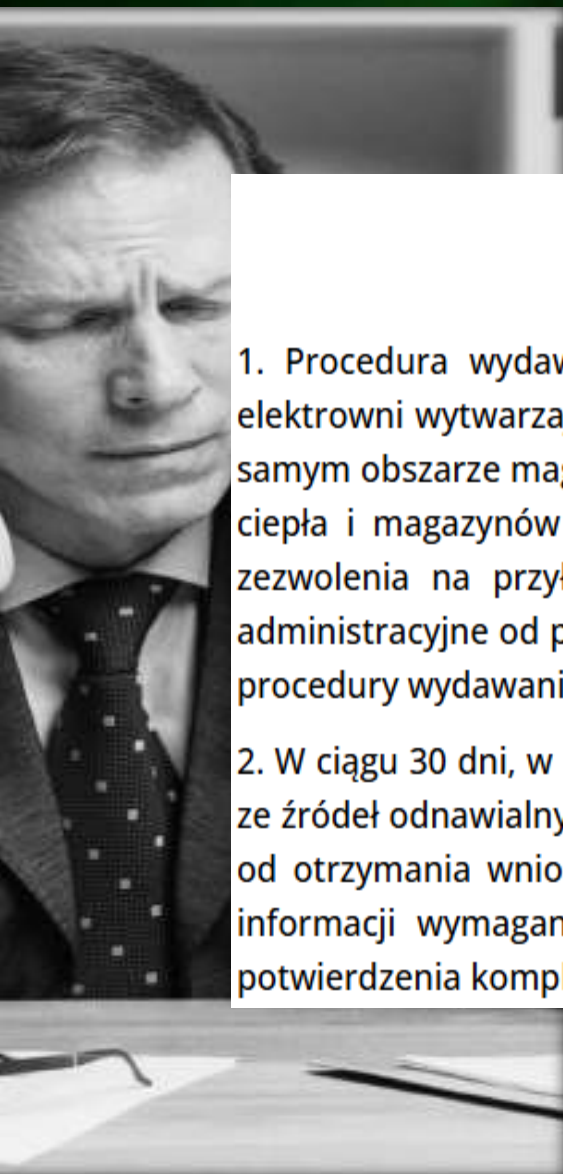
z dnia 18 października 2023 r.

zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652

(16) Dalsze uproszczenie procedur administracyjnych wydawania zezwoleń może być konieczne, aby zlikwidować niepotrzebne obciążenia administracyjne w celu ustanowienia projektów dotyczących energii odnawialnej i związanych z nimi projektów dotyczących infrastruktury sieci. W ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy oraz na podstawie zintegrowanych krajowych sprawozdań z postępów w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych zgodnie z [art. 17](#) rozporządzenia (UE) 2018/1999, Komisja powinna rozważyć, czy potrzebne są dodatkowe środki w celu dalszego wspierania państw członkowskich we wdrażaniu przepisów [dyrektywy](#) (UE) 2018/2001 regulujących procedury wydawania zezwoleń, w tym wymogu, aby punkty kontaktowe powołane lub wyznaczone zgodnie z art. 16 tej dyrektywy dotrzymywały terminów procedur wydawania zezwoleń określonych w tej dyrektywie. Powinna istnieć możliwość, aby środki te obejmowały orientacyjne kluczowe wskaźniki efektywności dotyczące m.in. długości procedur wydawania zezwoleń w zakresie projektów w dziedzinie energii odnawialnej zlokalizowanych na obszarach przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych i poza nimi.

"Artykuł 16

Organizacja i główne zasady procedury wydawania zezwoleń

1. Procedura wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie odpowiednie administracyjne zezwolenia na budowę, rozbudowę i eksploatację elektrowni wytwarzających energię odnawialną, w tym elektrowni łączących różne źródła energii odnawialnej, pompy ciepła i położone na tym samym obszarze magazyny energii, w tym instalacje energetyczne i termiczne, a także aktywa niezbędne do podłączenia tych elektrowni, pomp ciepła i magazynów do sieci i do włączenia energii odnawialnej do sieci ciepłowniczych i chłodniczych, w tym, jeżeli są one wymagane, zezwolenia na przyłączenie do sieci i oceny oddziaływania na środowisko. Procedura wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie etapy administracyjne od potwierdzenia kompletności wniosku o zezwolenie zgodnie z ust. 2 do przedstawienia ostatecznej decyzji w sprawie wyniku procedury wydawania zezwoleń przez odpowiedni właściwy organ lub odpowiednie właściwe organy.
2. W ciągu 30 dni, w przypadku elektrowni wytwarzających energię odnawialną znajdujących się na obszarach przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, oraz w ciągu 45 dni, w przypadku elektrowni poza obszarami przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, od otrzymania wniosku o zezwolenie właściwy organ potwierdza kompletność wniosku albo - jeżeli wnioskodawca nie przesłał wszystkich informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku - wzywa tego wnioskodawcę do niezwłocznego złożenia kompletnego wniosku. Datę potwierdzenia kompletności wniosku przez właściwy organ uznaje się za moment rozpoczęcia procedury wydawania zezwoleń.

+ Artykuł 16a

Procedura wydawania zezwoleń na obszarach przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych

- + 1. Państwa członkowskie dopilnowują, by proces wydawania zezwoleń, o którym mowa w art. 16 ust. 1, w przypadku projektów dotyczących energii odnawialnej realizowanych na obszarach przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych nie trwał dłużej niż 12 miesięcy. Jednakże w przypadku projektów dotyczących energii z morskich źródeł odnawialnych proces wydawania zezwoleń nie może trwać dłużej niż dwa lata. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, państwa członkowskie mogą przedłużyć te okresy o maksymalnie sześć miesięcy. Państwa członkowskie wyraźnie informują podmiot realizujący projekt o nadzwyczajnych okolicznościach uzasadniających takie przedłużenie.
- + 2. Procedura wydawania zezwoleń na rozbudowę źródła energii w elektrowniach wytwarzających odnawialną energię elektryczną, na nowe instalacje o mocy elektrycznej poniżej 150 kW, na położone w tym samym obszarze magazyny energii, w tym instalacje energetyczne i termiczne, a także na ich podłączenia do sieci, jeśli obiekty te znajdują się na obszarach przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy. Jednakże w odniesieniu do projektów dotyczących morskiej energii wiatrowej procedura wydawania zezwoleń nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, na przykład w związku z nadrzędnymi względami bezpieczeństwa, gdy projekt rozbudowy źródła energii w istotny sposób wpływa na sieć lub na pierwotną moc, wielkość lub wydajność instalacji, państwa członkowskie mogą przedłużyć okres sześciu miesięcy o maksymalnie trzy miesiące, a w przypadku projektów dotyczących morskiej energii wiatrowej okres 12 miesięcy o maksymalnie sześć miesięcy. Państwa członkowskie wyraźnie informują podmiot realizujący projekt o nadzwyczajnych okolicznościach uzasadniających takie przedłużenie terminu.

Tabela 2. Kluczowe terminy dot. wydawania zezwoleń na inwestycje w instalacje OZE w Dyrektywie OZE

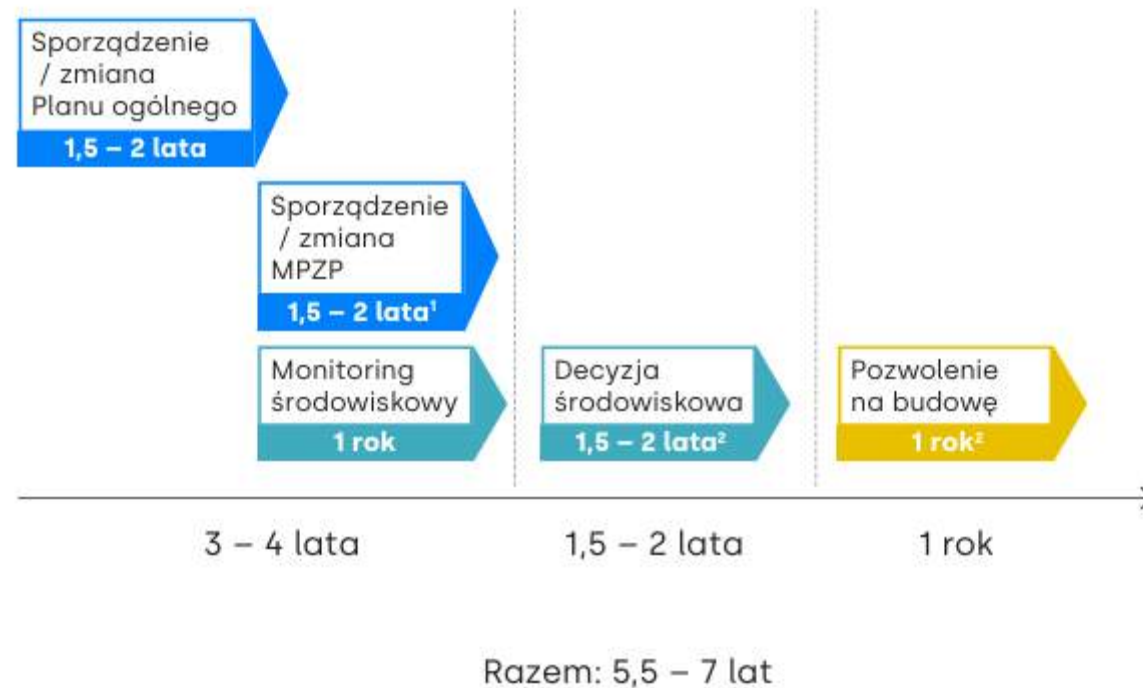
	Obszary przyspieszonego rozwoju OZE	Pozostałe obszary
Instalacje OZE – wariant bazowy	12 miesięcy	24 miesiące
Instalacje OZE na morzu	24 miesiące	36 miesięcy
Instalacje OZE <150 kW Powiązane magazyny oraz przyłącza do sieci Repowering instalacji OZE (ponad 15% dodatkowej mocy)	6 miesięcy	12 miesięcy
Repowering instalacji OZE (do 15% dodatkowej mocy)	3 miesiące	
Urządzenia wytwarzające energię słoneczną na sztucznych konstrukcjach	3 miesiące	
Urządzenia wytwarzające energię słoneczną <100 kW*	1 miesiąc	
Potwierdzenie kompletności wniosku o zezwolenie	30 dni	45 dni
Maksymalne przedłużenie wydania zezwolenia ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności	6 miesięcy (3 miesiące dla instalacji <150 kW, magazynów, przyłączy oraz repoweringu)	

*w uzasadnionych przypadkach próg może zostać obniżony do maksymalnie 10,8 kW

Źródło: Instytut Reform na podstawie tekstu Dyrektywy OZE

Schemat 3. Szacunkowy czas niezbędny na uzyskanie zezwoleń na potrzeby inwestycji w farmę wiatrową na lądzie w Polsce

Uwagi: 1) procedura zwykła, 2) o ile względem decyzji nie zostanie wniesione odwołanie

Źródło: opracowanie PSEW na podstawie danych PSEW, Instytutu Reform, Urban Consulting

Po wdrożeniu OPRO w rekomendowanym kształcie

Źródło: Instytut Reform

2.3 Zapisy polskiego KPO – rozdział REPowerEU

Przyspieszenie procedur wydawania zezwoleń na inwestycje w OZE jest ważnym elementem nowego rozdziału REPowerEU, który został dodany do polskiego Krajowego Planu Odbudowy (KPO) pod koniec 2023 r.¹¹. Zapisy dotyczące tego tematu pojawiają się w reformach, inwestycjach oraz kamieniach milowych przewidzianych w Planie. Stanowią one w znacznej mierze powtórzenie wymogów z dyrektywy RED III, wraz ze środkami mającymi wesprzeć ich efektywne wdrożenie w Polsce. Jednocześnie zapisy KPO wprost wskazują na konieczność uwzględnienia zarówno farm wiatrowych na lądzie, jak i fotowoltaiki przy wdrażaniu dyrektywy.

Kluczowym elementem rozdziału REPowerEU odnoszącym się do kwestii permittingu jest **reforma G3.1.1 – usprawnienie procesu wydawania pozwoleń dotyczących OZE**. Zawiera ona aż pięć szczegółowo opisanych kamieni milowych. Podsumowuje je poniższa tabela. Działania te mają wspierać osiągnięcie 30 GW mocy zainstalowanej w farmach wiatrowych na lądzie oraz fotowoltaice **do połowy 2026 r.**

Tabela 2. Kamienie milowe dot. reformy usprawniającej proces wydawania pozwoleń dotyczących OZE w polskim KPO

Kamień milowy	Opis	Termin
G1L. Mapowanie potencjału energii odnawialnej dla instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych na lądzie	Mapa potencjału energetyki wiatrowej na lądzie oraz fotowoltaiki dla całej Polski, dostępna w łatwym do wykorzystania formacie.	IV kwartał 2024
G2L. Przyspieszenie procedur dot. zezwoleń	Wdrożenie zmian ustawowych definiujących ramy prawne dla obszarów przyspieszonego rozwoju OZE , w tym: 1) podmioty odpowiedzialne za wyznaczenie obszarów, 2) zasady ich wyznaczania, 3) procedury obowiązujące w ramach obszarów.	IV kwartał 2024
G3L. Cyfryzacja procedur dot. zezwoleń	Określenie specyfikacji technicznej platformy cyfrowej obejmującej wszystkie elementy procedur wydawania zezwoleń.	III kwartał 2024
G4L. Cyfryzacja procedur dot. zezwoleń	Testy pilotażowej wersji platformy cyfrowej.	IV kwartał 2025
G4L. Cyfryzacja procedur dot. zezwoleń	Wdrożenie platformy cyfrowej.	II kwartał 2026

Źródło: Instytut Reform na podstawie tekstu KPO

Dyskusja

Dziękuję za uwagę

Zapraszam do kontaktu

kontakt@jedrzejbujny.pl | 502 305 117

Dr Jędrzej Bujny | Radca prawny

